

In Deo Gerhard Dicks

Gerhard Theodor



Gerhard is geboren op 7 januari 1931 in Arnhem. Hij legde zijn geloften af in de Congregatie van de Broeders FIC op 15 augustus 1952 en nam de naam Marchelmus aan. Hij overleed in het woonzorgcentrum De Beyart te Maastricht op 16 november 2020.

**Het veilig masker mag doormidden,
ik toon mijzelf een waar gezicht
terwijl - geopend - handen bidden:
ontvangend, weerloos, vederlicht.**

**Ik voel me als herdacht, herboren -
het eelt - de ziel opnieuw doorbloed.
Ik ga, weer mens als ooit tevoren
de wereld anders tegemoet.**

En dan de bemoedigende woorden van Jezus:

*Voorwaar ik zeg u,
wie luistert naar mijn woord, en gelooft in Hem
die mij zond, heeft eeuwig leven.
Deze mens is aan geen oordeel onderworpen;
hij is immers van de dood
naar het leven overgegaan.*

Gerhard is nu naar het eeuwigheids-leven overgegaan, na een bewogen, lang en vruchtbaar leven in ons midden. Gerhard zou binnenkort zijn 90e verjaardag vieren.

Geboren in 1931 ervaart Gerhard als 9-jarige jongen zeer ingrijpend het geweld van de uitbrekende Tweede Wereldoorlog. Dit heeft diepe sporen in hem achtergelaten.

Op zijn vijftiende voelt Gerhard zich aangetrokken tot het leven als broeder en via zijn vorming in juvenaat en vakschool verbindt hij zich in 1952 tot het aan God toegewijde leven als religieus in onze Congregatie.

Op de vakschool heeft hij een goede opleiding tot schilder ontvangen en deze bekwaamheid zet hij zijn eerste jaren als broeder volop in. Er is werk genoeg in onze grote huizen en internaten. Het is belangrijk dat gebouwen regelmatig en zorgvuldig onderhouden worden. Gerhard was daarvan overtuigd en ontwikkelde zich tot een goede vakman.

Maar er was méér in hem. In zijn jeugd had hij al veel getekend en geschilderd en hij besepte dat hij méér talenten had. Er was een duidelijke artistieke kant in hem. Maar er was nog méér. Hij wilde graag niet alleen vóór maar vooral ook mét mensen werken, speciaal met mensen die het minder goed getroffen hadden.

Op dit verlangen werd ingespeeld toen hij uitgenodigd werd om groepsleider in ons internaat voor doven in Sint Michielsgestel te worden. Zijn speciale taak was arbeidsactivering, belangrijk werk in verband met de verdere toekomst van de pupillen. Hij deed dit werk met veel succes en werd ook zeer gewaardeerd, en dat niet alleen vanwege zijn organisatietalent. Om die taak voor deze gehandicapte jonge mensen zo goed mogelijk te vervullen was studie, onder andere op het gebied van kinderbescherming, nodig. De behaalde diploma's getuigen van Gerhard's inzet.

Na de goede jaren in Sint Michielsgestel was het voor hem een eer, dat hij ook mee mocht doen in een nieuw project in de groeistad Almere, waar een gemeenschap van 3 zusters van Onder de Bogen en 4 broeders van onze Congregatie zich op verschillende manieren gingen inzetten: in onderwijs, in catechese, in pastoraal en in jeugd- en gezinswerk. Gerard werd voorpostwerker en sociaal-cultureel werker.

Toen deze gemeenschap na enige jaren helaas moest worden opgeheven, mocht Gerhard vanuit een van onze andere gemeenschappen zijn werk in Almere voortzetten. Hij bekwaamde zich door voortgaande studie en heeft zich twaalf jaren met name in gezinsbegeleiding vruchtbaar kunnen inzetten. Jammer genoeg is hij daar op een gegeven moment in ernstige moeilijkheden geraakt, zodat hij zijn werk moest beëindigen.

In deze crisis, die hem zeer heeft aangegrepen, is Gerhard opgevangen in een kleine, sociaal-gerichte gemeenschap van onze broeders in een arme wijk van Maastricht.

Op een nieuwe manier kon hij daar en in volgende gemeenschappen met zijn sociale en artistieke gaven zich blijven inzetten. Ook toen Gerhard na een ingrijpende hartoperatie in ons verzorgingshuis hier in Maastricht kwam wonen, ging zijn spontane zorg uit naar andere bewoners, die hij op allerlei manieren van dienst probeerde te zijn. Maar, zoals het ieder van ons kan overkomen, kan een goede eigenschap overdreven worden en samen met een bepaalde dominante karaktertrek veroorzaakte Gerhard helaas enige keren ernstige conflicten. Dat was des te pijnlijker omdat mensen die hem goed kenden, het warme hart en de blijvende bewogenheid zagen.

Door dit alles heen blééf het verlangen van Gerhard uitgaan naar met name kinderen en ouderen, die het minder goed getroffen hadden. Vele jaren heeft hij hard gewerkt en met name schilderstukken gemaakt waarvan de opbrengst speciaal voor dove kinderen in Malawi bestemd was. In goede samenwerking met een stichting, die voor de dovenschool in Mua in Malawi was opgericht, heeft Gerhard door zijn inzet en belangstelling substantieel bijgedragen aan het geluk en de toekomst van gehandicapte Malawiaanse kinderen.

Gerhard heeft nu zijn lange, vruchtbare en zeker niet altijd gemakkelijke leven voltooid. Trauma-

tische jeugdervaringen, het ontvangen karakter en ernstige misverstanden hebben hem zijn hele leven parten gespeeld. Het pleit voor hem, dat hij door dat alles heen zijn warme hart en zijn oprechte betrokkenheid heeft behouden.

Zijn menselijke beperktheid mag nu echter helemaal losgelaten worden. Hij kan nu met de dichtster zeggen:

**Ik voel me als herdacht, herboren -
het eelt - de ziel opnieuw doorbloed.
Ik ga, weer mens als ooit tevoren
de wereld anders tegemoet...**

Gerhard is nu overgegaan naar de definitieve wereld, de wereld van volkomen Liefde, die we hem zo van harte gunnen. De Liefde van onze God, die hij in zorg voor mensen en in het scheppen van schoonheid trouw heeft willen dienen.

Gerhard, leef nu voort in de liefde en vreugde van onze God.

Johan Muijtjens



Ome Gerhard

Voor iedereen was je een bijzondere man
Niemand zou je kunnen verwarren
met iemand anders
Je was aanwezig in het leven van iedereen
Je bent nu "hiemele"
We gaan je missen

Je was broeder, maar ook een familieman
Je had voor iedereen belangstelling
Je was trots op je familie
En dat sprak je ook uit
Altijd positief

Iemand was heel speciaal in je leven
Dat was je moeder
Ik denk dat je hier nu weer dicht bij haar bent
Je hebt haar lang gemist

Je ogen hebben altijd met verwondering
naar de wereld gekeken
Die blauwe ogen, met die twinkeling
Als kunstenaar heb je geprobeerd
die wereld weer te geven
In ontelbare werken
Die je met veel plezier
aan iedereen hebt geschonken

Je had ook angsten
Wat je voelde heb je ook geschilderd
Boven je TV hing een schilderij
Als je daar naar keek, zag ook een stukje
van je wereld van binnen

Je woonde niet in een eigen huis
Maar in een gemeenschap, een klooster
We hebben ons daar allemaal altijd welkom
gevoeld

We hebben dit, zonder uitzondering,
als heel bijzonder ervaren

Je had hier in de Beyart je eigen atelier
Voor mij, mijn vrouw en mijn kinderen altijd
een bijzondere ruimte.
Een inspiratie.

Ik denk voor iedereen die je dit liet zien
Ook je kamer was een galerie van je leven
Waar foto's van je familie niet ontbraken
Net als het karaniepietje

Ik heb je gelukkig nog kunnen bezoeken
in je laatste dagen
Net als John en Annemarie
Het noemen van de namen van de familie
heb je aandachtig in je opgenomen.
Dat deed je goed.

Moira en Gwyn hebben kunnen aangeven
wat je voor hen hebt betekend.
Dat was een heel mooi moment.
Toen ik zondag vertrok dacht ik
Dit zou de laatste keer kunnen zijn
Je zwaaide nog
Ik kon het toen nog niet geloven
Maar het was de laatste keer.

Als laatste een kort gedicht

De handen

*Nu rusten ze naast je, jouw handen.
Ze zijn moe geworden.*

*De kromme duim, de korte brede nagels
Net als mijn handen en die van mijn
kinderen, neven en nichten
Jouw handen*

*Ze hebben veel volbracht,
Maar ook niet alles wat je wou
Nog zoveel plannen en wensen
Te weinig tijd, te weinig geduld?
Je kan het ze niet kwalijk nemen.
Jouw handen*

*In je laatste dagen hebben we ze
vastgehouden
Ze waren warm, ze waren moe
Maar het waren
jouw handen....*



*Boven: Maastricht 1961, zilveren jubileum Avel-
linus Janssens. Pauze in het cabaret, de spelers
hebben plezier.
Vlnr Elzearius van Berlo, Raymundo Melenhorst,
Gerhard (toen nog Marchelmus) Dicks*

*Rechts: in het atelier; onder: kunstmarkt en
'hier doe je het voor'*



*Dit volledig gebroken beeld werd
gerestaureerd door Gerhard.*

*"Ik voel me als herdacht, herboren - "
Open handen
Open handen
Open hart*

